

gennemlæse den daglig indstrømmende Provinspresse og udklippe alle Meddelelser, der vedrørte Menighedslivet. Fra Klokken ti om Formiddagen til fire om Eftermiddagen sad han lænket her som en Straffefange i sin Celle — „Samson i Trædemøllen“ kaldtes han af Karl May, der havde ladet sig engagere som Bladets Tegner.

De selvstændige Artikler, han nu og da skrev til Bladets kirkelige Tillæg, blev efter Ordre regelmæssigt undertrykte, i hvilken Anledning det er Par Gange var kommen til heftige Sammenstød mellem ham og Samuelsen; men Redaktøren havde hurtigt tæmmet den naivt opfarende Mand med sit Smil. Mads Vestrups tiltagende Svaghed, hans Angst for igen at miste det sikre Udkomme gjorde ham værgeløs. Han var en nedbrudt Kraft.

Det Værelse, der var bleven ham overladt, tjente til Gennemgang fra Redaktionskontorerne til Bladets Sæteri. Hver Gang nogen kom ind, løftede han det svære, nu helt graanedede Hoved og stirrede paa Vedkommende med et stort, fjernt og tungsindigt Blik.

Johannes Gaardbo undgik altid saa vidt muligt at komme gennem Stuen, naar han opholdt sig der. Han følte sig ilde tilmode ved Synet af denne banlyste Præst og hans Fornedrelse. Han havde ogsaa engang talt til Pastor Stensballe om Forholdet og anmodet ham om i det mindste at lade Mads Vestrup komme tilorde i Bladet; men Stensballe havde erklæret, at Menigheden ikke maatte forarges, og at man foreløbig heller ikke kunde gøre Mads Vestrup selv nogen større Tjeneste end saa